

ĢENERĀLADVOKĀTES KRISTĪNES ŠTIKSAS-HAKLAS

[CHRISTINE STIX-HACKL] SECINĀJUMI,

sniegti 2005. gada 26. maijā¹

I — Ievads

1. Šajā tiesvedībā sakarā ar valsts pienākumu neizpildi Eiropas Kopienų Komisija pārmet Spānijas Karalistei, ka tā nav izpildījusi vairākās vides aizsardzības direktīvās paredzētus pienākumus, ņemot vērā dažādu piesārņojumu Baiksteras apgabalā (Heronas province), kas radies galvenokārt vairāku tur esošo intensīvas cūku audzēšanas saimniecību darbības rezultātā (turpmāk tekstā — “cūkkopības saimniecības”).

2. Ņemot vērā gan attiecīgās direktīvas, gan izskatāmos tiesību jautājumus, šī lieta ir cieši saistīta ar lietu C-416/02, kurā savus secinājumus sniedzu 2005. gada 12. maijā². Jautājumos, kuros šīs abas lietas ir līdzīgas, izdarīju atsauces uz minētajos secinājumos iekļautajiem apsvērumiem, norādot konkrētus attiecīgo secinājumu punktus.

3. Taču ir jāņem vērā, ka, lai arī trīs no četriem prasībā izvirzītajiem pamatiem ir balstīti uz tām pašām direktīvām vai pat tām pašām minēto direktīvu normām kā lietā C-416/02, šī lieta, ņemot vērā faktiskos apstākļus, tomēr būtiski no tās atšķiras. Proti, lietā C-416/02 runa galvenokārt bija par piesārņojumu un pārkāpumiem, par kuriem tika vainota tikai viena cūkkopības saimniecība, bet šajā lietā tieši pretēji runa ir par piesārņojumu un pārkāpumiem, par kuriem tiek vainotas vairākas konkrēta reģiona cūkkopības saimniecības.

4. Lai noskaidrotu, vai EK līguma pārkāpums ir izdarīts tad, ja, dalībvalstī faktiski īstenojot direktīvu, ir radušies vispārēji sarežģījumi vai “strukturāli” trūkumi, protams, vajag izmantot zināmā mērā “vispārīgāku” pieeju nekā tad, ja kāda atsevišķa apstākļa vai individuāla gadījuma dēļ dalībvalstij tiek pārmests, ka tā nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai faktiski īstenotu direktīvu³.

1 — Oriģinālvaloda — vācu.

2 — 2005. gada 12. maijā sniegtie secinājumi lietā C-416/02 Komisija/Spānija (2005. gada 8. septembra spriedums, Krājums, I-7487. lpp.).

3 — Salīdzināt ar apsvērumiem “strukturālu” direktīvas pārkāpumu pierādīšanā ģenerāldvokāta Hēlhuda [Geelhoed] 2001. gada 23. septembrī sniegtajos secinājumos lietā C-494/01 Komisija/Irija (2005. gada 26. aprīļa spriedums, Krājums, I-3331. lpp., 43. un turpmākie punkti); skat. arī turpmāk 23.–25. punktu.

5. Komisija uzskata, ka šajā gadījumā Spānijas Karaliste ir pārkāpusi šādas vides aizsardzības direktīvas:

Padomes 1980. gada 15. jūlija direktīvu 80/778/EEK par lietošanai pārtikā paredzētā ūdens kvalitāti⁹ (turpmāk tekstā — “Dzeramā ūdens direktīva”).

Padomes 1975. gada 15. jūlija direktīvu 75/442/EEK par atkritumiem⁴, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK⁵ (turpmāk tekstā — “Atkritumu direktīva”);

II — Atbilstošās tiesību normas

6. Attiecībā uz atbilstošajiem Atkritumu direktīvas, Gruntsūdeņu direktīvas, kā arī Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas un Direktīvas, ar ko groza Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu, noteikumiem, lūdzu skatīt lietā C-416/02 sniegto secinājumu 3.–5. punktu.

Padomes 1985. gada 27. jūnija direktīvu 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁶ (turpmāk tekstā — “Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīva”), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 3. marta direktīvu 97/11/EK⁷ (turpmāk tekstā — “Direktīva, ar ko groza Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu”);

7. Uz šo lietu attiecas arī Direktīvas, ar ko groza Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu, II pielikuma 1. punkta e) apakšpunkts, kas ir formulēts šādi:

“Projektī, uz kuriem attiecas 4. panta 2. punkts

Padomes 1979. gada 17. decembra direktīvu 80/68/EEK par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu⁸ (turpmāk tekstā — “Gruntsūdeņu direktīva”);

1. Zemkopība, mežkopība un akvakultūra

[..]

4 — OV L 194, 39. lpp.

5 — OV L 78, 32. lpp.

6 — OV L 175, 40. lpp.

7 — OV L 73, 5. lpp.

8 — OV 1980, L 20, 43. lpp.

9 — OV L 229, 11. lpp.

e) intensīvās mājlopu [audzēšanas] iekārtas (projekti, kas nav ietverti I pielikumā).” darbojas liels skaits cūkkopības saimniecību.

8. Dzeramā ūdens direktīva nosaka (izvilku-
mi):

7. pants

“6. Dalibvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka lietošanai pārtikā paredzēts ūdens atbilst vismaz I pielikumā noteiktajām prasībām.”

I pielikuma C daļā — Parametri attiecībā uz vielām, kas pārmērīgā daudzumā ir nevēlamas — proti, tās 20. punktā attiecībā uz nitrātiem ir noteikts, ka mērķlielums ir 25 mg/l un maksimālā pieļaujamā koncentrācija ir 50 mg/l.

III — Fakti

9. Attiecīgais Baiksteras apgabals atrodas Heronas provincē, Spānijas ziemeļaustrumu piekrastē — Katalonijas reģionā. Šajā apgabalā, kurā atrodas *Ter* upes ieteka Vidusjūrā,

10. Kā jau Komisija ir norādījusi, formulējot prasības priekšmetu, iebildumi, kas attiecas uz Atkritumu direktīvu, Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu (un Direktīvu, ar ko to groza), kā arī Gruntsūdeņu direktīvu, ir saistīti ar Baiksteras apgabalā esošo ļoti daudzo cūkkopības saimniecību izveidošanos, paplašināšanos un darbību. Iebildumi, kas attiecas uz Gruntsūdeņu direktīvu, kā arī Dzeramā ūdens direktīvu, turklāt ir saistīti ar iepriekš minēto darbību rezultātā radušos Baiksteras apgabala plūstošās grunts piesārņojumu (ar nitrātiem) pie *Ter* upes ietekas Vidusjūrā, par ko Spānijas valdībai bija zināms, un līdz ar to lietošanai pārtikā paredzētā ūdens piesārņojumu vairākās Empordas [*Empordà*] pašvaldībās, kuras ūdens piegādi veic no šīs teritorijas.

IV — Pirmstiesas procedūra un tiesvedība Tiesā

11. 2000. gadā Komisija pēc sūdzības saņemšanas no kādas vides aizsardzības grupas pievērsa uzmanību jautājumam par piesārņojumu šajā reģionā. Pēc apspriedēm ar Spānijas valdību Komisija izdarīja secinājumu, ka Spānijas Karaliste ir pārkāpusi vairākas vides aizsardzības direktīvas, un 2000. gada 25. oktobrī nosūtīja Spānijas Karalistei brīdinājuma vēstuli, aicinot to divu mēnešu laikā iesniegt savus apsvērumus.

12. Uzskatot, ka Spānijas valdības 2001. gada 1. un 15. februāra atbildes vēstules neizklie­dēja aizdomas par Līguma pārkāpumu, Komisija 2001. gada 26. jūlija vēstulē nosūtīja Spānijas valdībai argumentētu atzinumu, norādot uz ievadā¹⁰ minēto direktīvu pārkā­pumiem un aicinot to divu mēnešu laikā veikt vajadzīgos pasākumus. Spānijas valdība sniedza atbildi 2001. gada 3. decembra un 2002. gada 29. janvāra vēstulē.

13. Uzskatot, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi savus pienākumus, Komisija, 2003. gada 14. martā iesniedzot prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā reģistrēts 2003. gada 19. martā, cēla prasību Tiesā pret Spānijas Karalisti atbilstoši EKL 226. pantam.

14. Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka,

a) neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumus, kurus tai

uzliek 4., 9. un 13. pants Direktī­vā 75/442/EEK ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 91/156/EEK, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atkritumi no cūkkopības saimniecībām Baikste­ras apgabalā, kas atrodas Heronas provincē, tiktu apglabāti vai reģene­rēti, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi, ļaujot vairākām no šīm saimniecībām dar­boties bez atļaujas, kas nepiecie­šama atbilstoši šai direktīvai, un neveicot vajadzīgo periodisko kon­troli šajās saimniecībās,

b) pirms minēto saimniecību izveido­šanas vai to projektu pārveidošanas nenovērtējot to ietekmi un tādējādi pārkāpjot 2. pantu un 4. panta 2. punktu Direktīvā 85/337/EEK tās sākotnējā redakcijā vai redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 97/11/EK,

c) neveicot vajadzīgo piesārņojuma ap­draudētā apgabala hidroģeoloģisko izpēti tiktāl, ciktāl tā saistīta ar šajā prasībā paredzētajām cūkkopības saimniecībām, pretēji prasībām, kas ir iekļautas Direktīvas 80/68/EEK 3. panta b) punktā, 5. panta 1. punk­ta un 7. pantā,

10 — Skat. šo secinājumu 5. punktu.

d) vairākos sabiedriskās ūdens piegādes tīklos Baiksteras apgabalā pārsniedzot maksimālo pieļauto "nitrātu" koncentrāciju, kas noteikta Direktīvas 80/778 I pielikuma C daļas 20. punktā, pretēji prasībām, kas ir iekļautas minētās direktīvas 7. panta 6. punktā,

16. *Spānijas valdība* norāda, ka attiecīgajās Baiksteras apgabala pašvaldībās esošo cūkkopības saimniecību kopējais skaits no 387 saimniecībām 1989. gadā ir samazinājies līdz 197 saimniecībām 1999. gadā. Kopš 1999. gada, lai arī minētais skaitlis atkal nedaudz pieaug, mājlopu skaits ir samazinājies par 12 017. Spānijas iestāžu veiktie pasākumi 63 gadījumos izpaudās kā procedūras, kuru rezultātā tika piemērots sods.

Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek iepriekš minētās direktīvas;

2) piespriet Spānijas Karalistei atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

17. *Komisija* uzskata, ka Baiksteras apgabala plūstošās grunts piesārņojums, ko atzina Spānijas valdība un apstiprināja vairāku veikto analīžu rezultāti, ir radies tāpēc, ka atkritumi no konkrētajām cūkkopības saimniecībām nav pārstrādāti vai apglabāti saskaņā ar Atkritumu direktīvas 4. pantu. Konkrētās cūkkopības saimniecības turklāt nebija arī saņēmušas šīs pašas direktīvas 9. pantā paredzēto atļauju. Tas izriet no Spānijas valdības sniegtās informācijas par to, ka vairākas no šīm saimniecībām stāvoklis tiek legalizēts, kas pierāda, ka šīs lietas apstākļos minētajā laikā ļoti daudzām no šīm saimniecībām nav bijis attiecīgās atļaujas un ka nav ticis ievērots valsts tiesiskais regulējums, kuru ir norādījusi Spānijas valdība. Visbeidzot, dokumenti, ko Spānijas valdība bija iesniegusi Komisijai, neliecināja par to, ka atbilstoša periodiska kontrole ir veikta pilnīgi visās vai vismaz lielākajā daļā no attiecīgajām 220 cūkkopības saimniecībām, kā tas paredzēts Atkritumu direktīvas 13. pantā.

V — Par Atkritumu direktīvas pārkāpumiem

A — *Galvenie lietas dalībnieku argumenti*

15. *Komisija* apgalvo, ka attiecīgajās cūkkopības saimniecībās rodas liels daudzums atkritumu, it īpaši vircas un dzīvnieku liķu. Ja nepastāv citi atbilstoši Kopienu tiesību akti, rīcību ar atkritumiem reglamentē Atkritumu direktīva.

18. Komisija uzskata, ka dzīvnieku liķi neapšaubāmi ir uzskatāmi par atkritumiem Direktīvas par atkritumiem nozīmē. Taču tā atzīst, ka vircu, kas, īstenojot labu lauksaimniecības praksi, tiek izmantota kā augsnes organiskais minerālmēslojums tajā pašā saimniecībā, var uzskatīt par lauksaimniecības blakusproduktu, no kura saimniecība nevēlas "atbrīvoties" Atkritumu direktīvas nozīmē, līdz ar to virca nav klasificējama kā atkritumi. Taču minētais neattiecas uz šajā lietā iesaistītajām cūkkopības saimniecībām; Spānijas valdība nekad nav apgalvojusi, ka visās lietās iesaistītajās cūkkopības saimniecībās radusies virca tiek izmantota kā *augšnes organiskais minerālmēslojums*.

19. Uz Spānijas valdības argumentu, ka būtu jāpiemēro Atkritumu direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums, Komisija atbildēja, ka nav citu atbilstošu Kopienas tiesību aktu un ka līdz ar to šis izņēmums nav piemērojams. Parasti iespējamie valsts tiesību akti nav uzskatāmi par "citiem normatīvajiem aktiem" minētās normas nozīmē; Spānijas valdības norādītās dažādās normas neatbilst Atkritumu direktīvai minētajām prasībām.

20. *Spānijas valdība* uzskata, ka Atkritumu direktīva nav piemērojama attiecībā uz tādām saimniecībām kā šajā strīdā iesaistītās cūkkopības saimniecības. Tā uzskata, ka vircas izmantošana lauksaimniecības laukos ir pārbaudīta dabiskās mēslošanas metode un

līdz ar to nav uzskatāma par atkritumu apglabāšanu Atkritumu direktīvas 1. panta a) punkta nozīmē.

21. Spānijas valdība apgalvo, ka gadījumā, ja Tiesa atzītu, ka principā ir piemērojama Atkritumu direktīva, noteikti būtu piemērojami minētās direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie izņēmuma noteikumi. Direktīva 91/676/EEK¹¹ ir uzskatāma par "citu normatīvo aktu" šī izņēmuma noteikuma nozīmē, jo tā reglamentē lauksaimnieciskas izcelsmes nitrātu piesārņojumu, un kaitējums videi, kas nodarīts, izmantojot vircu uz laukiem, ir gruntsūdeņu piesārņojums ar nitrātiem. Turklāt Regulā (EK) Nr. 1774/2002¹² ir iekļauti noteikumi attiecībā uz dzīvnieku liķiem, kas rodas cūkkopības saimniecībās. Turklāt izņēmuma noteikums ir piemērojams arī tad, ja pastāv attiecīgs valsts tiesiskais regulējums. Šis gadījums attiecas arī uz Spāniju, jo cūkkopības saimniecībām ir piemērojami dažādi Spānijas valsts tiesību akti par atkritumiem.

22. Visbeidzot, Spānijas valdība norāda, ka Komisija nav sniegusi pierādījumus tam, ka ir pārkāpti Atkritumu direktīvas noteikumi. Tā

11 — Padomes 1991. gada 12. decembra direktīva par ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Nitrātu direktīva").

12 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra regula, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV L 273, 1. lpp.).

uzsver, ka Katalonijas iestādes ir veikušas darbības lauksaimnieku izglītošanai un in-formēšanai, lai tie atbilstoši apsaimniekotu kūstmēslus, un ka tās ir sekmējušas kom-postēšanas rūpniecību izveidi pārpalikušās vir-cas pārstrādei. Divpadsmit no šīm rūpniecām jau darbojas, un desmit ir plānots būvēt, lūdzot piešķirt atļauju to būvniecībai.

B — Vērtējums

1) Ievada piezīme

23. Izvirzot pirmo pamatu, Komisija pārmet Spānijas Karalistei, ka tā Baiksteras apgabalā nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumus, kurus tai uzliek Atkri-tumu direktīvas 4., 9. un 13. pants. Līdzīgi kā lietā C-416/02 šis pārkāpums ne tik daudz attiecas uz šo noteikumu transponēšanu Spānijas valsts tiesībās, bet gan uz to faktisko īstenošanu.

24. Taču, kā jau šo secinājumu ievadā tika minēts, šī lieta atšķiras no lietas C-416/02, jo izvirzītie iebildumi par direktīvu pārkāpu-miem attiecas nevis tikai uz vienu, bet gan uz vairākām saimniecībām attiecīgajā apgabalā.

25. Tātad šajā gadījumā Komisija necenšas pierādīt to, cik lielā mērā atsevišķs fakts, proti, attiecīgas cūkkopības saimniecības radītās vircas apglabāšana, kas rada kaitē-jumu videi un kas līdz ar to neatbilst Atkritumu direktīvas mērķiem, pats par sevi jau ir uzskatāms par pasākumu neveikšanu minētās direktīvas transponēšanai, bet gan tieši pretēji — to, ka Spānijas iestādes ir vairojamas daudz plašākā bezdarbībā, jo attiecībā uz Baiksteras apgabalā esošajām cūkkopības saimniecībām nav faktiski īste-nojušas iepriekš minētos Atkritumu direktī-vas noteikumus. Lai konstatētu šo Līguma pārkāpumu, nav nepieciešams attiecībā uz katru Baiksteras apgabalā esošo cūkkopības saimniecību atsevišķi pierādīt, ka runa ir par atkritumiem Atkritumu direktīvas nozīmē un ka šī direktīva faktiski nav pareizi vai pietiekami efektīvi īstenota.

2) Par Atkritumu direktīvas piemērojamību

26. Par jēdzienu "atkritumi" Atkritumu di-rectīvas 1. panta a) punkta nozīmē

27. Pirms tiek izvērtēts, vai ir pārkāpts Atkritumu direktīvas 4., 9. un 13. pants, kā to norāda Komisija, vispirms ir jānoskaidro, vai un cik lielā mērā vielas, par kurām ir runa

šajā lietā, proti, virca un dzīvnieku liķi, ir uzskatāmi par “atkritumiem” un ietilpst Atkritumu direktīvas piemērošanas jomā.

30. Ņemot vērā šos apsvērumus, minētajos secinājumos konstatēju, ka cūkkopības saimniecībās radušies dzīvnieku liķi ir vienkārši atlikumi un līdz ar to principā “atkritumi” Atkritumu direktīvas 1. panta a) punkta nozīmē¹⁵. Tas pats attiecas arī uz šo lietu.

a) Par vielu klasificēšanu atbilstoši jēdzienam “atkritumi” Atkritumu direktīvas nozīmē

28. Kā jau norādīju savos secinājumos lietā C-416/02, tādu vielu kā dzīvnieku liķu un vircas klasificēšana par atkritumiem ir atkarīga no tā, vai vielas īpašnieks no tās atbrīvojas, vai arī viņam ir nodoms vai pienākums no tās atbrīvoties, un tas ir jānovērtē atbilstoši visiem lietas apstākļiem, ņemot vērā Atkritumu direktīvas mērķi un nodrošinot, lai netiktu apdraudēta tās efektivitāte¹³.

29. Es arī norādīju, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru viela, kas ir radusies ražošanas procesā, kura galvenais mērķis nav šīs vielas ražošana, ir uzskatāma vai nu par vienkāršu atlikumu vai noteiktos apstākļos par blakusproduktu, no kura uzņēmums nevēlas “atbrīvoties” un kurš līdz ar to nav klasificējams kā atkritumi¹⁴.

31. Attiecībā uz vircu no maniem secinājumiem lietā C-416/02 izriet, ka to atbilstība atkritumu jēdziena kritērijiem ir jāizskata diferencēti¹⁶.

32. Kā jau norādīju, patiešām pastāv gadījumi, kad lauku saimniecībā radusies virca nav uzskatāma par atkritumiem Atkritumu direktīvas nozīmē ar nosacījumu, ka ir skaidri zināms, ka virca “bez iepriekšējas apstrādes tiek atkārtoti izmantota turpmākajā ražošanas procesā” vai lauksaimniecībā, proti, kā organiskais minerālmēslojums (cita veida lietderīga izmantošana netiek uzskatīta par atbilstošu)¹⁷. Turpretim, ja virca tiek izmantota pārmērīgā daudzumā salīdzinājumā ar to, kas ir nepieciešams mēslošanai atbilstoši labai lauksaimniecības praksei, vai pat ja tiek mēsloti lauki, kuriem nav vajadzīgs mēslojums, jo tie, piemēram, netiek apstrādāti vai ir atstāti atmatā, tā ir jāuzskata par pietie-

13 — Skat. secinājumus lietā C-416/02, 24.–28. punkts.

14 — Turpat, 29. un 30. punkts.

15 — Turpat, 31. punkts.

16 — Turpat, 32. punkts.

17 — Turpat, 33.–35. punkts.

kamu norādi, ka īpašnieka mērķis ir atbrīvoties no vircas¹⁸.

izņemot lauksaimniecību, šajā gadījumā nav norādīti — ir pierādījums vismaz tam, ka mēslošana ir pārmērīga, un tādējādi tam, ka tiek īstenota labai lauksaimniecības praksei neatbilstoša mēslošana.

33. Attiecībā uz šo lietu nevar izslēgt, ka atsevišķos gadījumos dažas no lietā iesaistītajām cūkkopības saimniecībām, īstenojot labu lauksaimniecības praksi, vircu faktiski izmanto kā augsnes mēslojumu, un līdz ar to šī virca nav uzskatāma par atkritumiem Atkritumu direktīvas nozīmē. Tomēr, ņemot vērā lietas materiālos iekļautos datus, ir jāsecina, ka Baiksteras apgabalā ir salīdzinoši blīvs cūkkopības saimniecību tīkls, kurā daļa no tām ir diezgan lielas, un ka tādējādi, kā to nepārprotami norādīja Komisija, tajās rodas ļoti liels daudzums vircas. Saskaņā ar Spānijas valdības sniegtajiem argumentiem pastāv neliela iespēja, ka viss vircas daudzums tiek izmantots kā mēslojums lauksaimniecībā. Spānijas valdība tieši pretēji uzsver, ka saimniecībās tiek jau izmantotas un tiek uzstādītas iekārtas vircas pārstrādei vai apglabāšanai¹⁹. Visbeidzot, nitrātu piesārņojums attiecīgajā apgabalā, kas konstatēts vairākās vietās un ko Spānijas valdība nav apstrīdējusi — citi svarīgi piesārņojuma avoti,

34. Pamatojoties uz šiem secinājumiem, ir jāatzīst, ka Baiksteras apgabalā esošajās attiecīgajās cūkkopības saimniecībās radusies virca principā ir uzskatāma par cūku audzēšanas procesa atlikumu, no kura attiecīgajām saimniecībām ir nodoms atbrīvoties un kas līdz ar to klasificējams kā atkritumi Atkritumu direktīvas nozīmē.

35. Līdz ar to ir jāsecina, ka gan dzīvnieku liķi, gan arī vismaz daļa no vircas, kas rodas attiecīgajās cūkkopības saimniecībās, ir uzskatāmi par atkritumiem Atkritumu direktīvas nozīmē.

b) Par izņēmuma noteikumu, kas ir paredzēts Atkritumu direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļā

36. Atkritumu direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļā paredzētais izņēmuma noteikums kopumā ir piemērojams attiecībā uz "dzīvnieku liķiem", kā arī "lauksaimniecības atkritumiem" tikai gadījumos, ja runa ir par "kūtsmēsliem un citām zemkopībā [lauksaimniecībā] izmantojamām dabīgām, nekaitīgām vielām".

18 — Turpat, 38. un 39. punkts.

19 — Kā jau uzsvēru savos secinājumos lietā C-416/02 (42. punkts), gadījumos, kuros viela tiek izmantota veidā, kas nav bīstams videi vai cilvēku veselībai, vēl nevar apgalvot, ka runa nav par atkritumiem. Nekaitīga un piesārņojumu netzraisoša izmantošana ir būtiska attiecībā uz dažādu direktīvā paredzētu pienākumu izpildi, piemēram, lai noskaidrotu, vai vajag saņemt atļauju, vai to, cik bieži ir jāveic kontrole, taču tas vēl neizslēdz iespēju, ka runa ir par velti "atbrīvoties". Vircas likvidēšana īpašās iekārtās drīzāk norāda uz to, ka runa ir par vircu, no kuras cenšas atbrīvoties.

37. Tādējādi uz cūku liķiem un vircu principi attiecas šis izņēmums, un, lai minētā direktīva būtu piemērojama, nedrīkst pastāvēt "citi normatīvie akti" minētās normas nozīmē, kas reglamentē šos atkritumus²⁰.

38. Spānijas valdībā šajā sakarā atsaucas, pirmkārt, uz Kopienu tiesību aktiem, proti, Nitrātu direktīvu un Regulu Nr. 1774/2002, un, otrkārt, uz vairākiem valsts tiesību aktiem.

39. Saskaņā ar spriedumu lietā *AvestaPolarit Chrome* "citu normatīvo aktu" jēdzienā iepriekš minētā izņēmuma noteikuma nozīmē var ietilpt gan īpaši Kopienu tiesību akti, gan īpaši valsts tiesību akti²¹.

40. Neatkarīgi no tā, vai šajā gadījumā runa ir par īpašu Kopienu tiesību aktu vai valsts tiesību aktu, katrā ziņā nepietiek ar to, ka šie tiesību akti atkritumus reglamentē jebkādā veidā. Šiem tiesību aktiem tieši pretēji ir jāreglamentē atkritumu "apsaimniekošana" Atkritumu direktīvas 1. panta d) punkta nozīmē, tajos ir jābūt izvīzītiem tādiem

pašiem mērķiem kā Atkritumu direktīvā un tiem ir jānodrošina tāds vides aizsardzības līmenis, kas būtu vismaz līdzvērtīgs minētajā direktīvā noteiktajam²².

41. Attiecībā uz Spānijas valdības minēto Nitrātu direktīvu, jau secinājumos lietā C-416/02 norādīju, ka tā neatbilst iepriekš minētajiem priekšnosacījumiem²³.

42. Attiecībā uz Regulu Nr. 1774/2002 ir jānorāda tikai, ka dienā, saistībā ar kuru ir jānovērtē, vai ir izdarīts Līguma pārkāpums, proti, dienā, kurā beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš²⁴, šī regula vēl nebija piemērojama²⁵. Līdz ar to šis regulas saturs noskaidrojama šajā gadījumā nav nepieciešama.

43. Spānijas valdība atsaucas uz vairākiem visā valstī piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kas, kā apgalvo minētā valdība, ir

20 — Skat. secinājumus lietā C-416/02, 45.–47. punkts.

21 — 2003. gada 11. septembra spriedums lietā C-114/01 *Avesta-Polarit Chrome* (*Recueil*, I-8725. lpp., 50. un 51. punkts).

22 — Turpat, 51., 52. un 59. punkts.

23 — Skat. secinājumus lietā C-416/02, 51. punkts.

24 — Skat. arī 2001. gada 15. marta spriedumu lietā C-147/00 Komisija/Francija (*Recueil*, I-2387. lpp., 26. punkts) un 2004. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-272/01 Komisija/Portugāle (Krājums, I-6767. lpp., 29. punkts).

25 — Prasība sakarā ar pienākumu neizpildi attiecas uz laika periodu līdz 2001. gada septembra beigām. Regula saskaņā ar tās 38. pantu Spānijas Karalistē stājas spēkā tikai 2002. gada 30. oktobrī.

piemērojami attiecībā uz vircu (Karaļa dekrēts Nr. 261/1996 un Karaļa dekrēts Nr. 324/2000, un Spānijas likums Nr. 10/1998 par atkritumiem), kā arī — tiesas sēdē — uz diviem ministrijas 1980. gada 20. oktobra un 2001. gada 22. februāra rīkojumiem, kuri attiecas uz dzīvnieku liķiem.

46. Visbeidzot, Spānijas valdība atsauca arī uz virkni dokumentu, kas ir spēkā Katalonijas autonomajā reģionā un kas dažādos aspektos attiecas uz vircu (piemēram, noteikumi par apsaimniekošanas plāniem un apsaimniekošanas žurnāliem, normas par virvas izmantošanu organiskajam mēslojumam, kā arī īpašas prasības atļauju saņemšanai).

44. It īpaši attiecībā uz Karaļa dekrētiem Nr. 261/1996 un Nr. 324/2000, kā arī norādītajiem ministrijas rīkojumiem, es jau savos secinājumos lietā C-416/02 konstatēju, ka šos dokumentus nevar uzskatīt par tiesību aktiem, kas reglamentē virvas vai dzīvnieku liķu kā atkritumu apsaimniekošanu Atkritumu direktīvas 1. panta d) punkta nozīmē²⁶.

47. Uzskatu, ka Spānijas valdība tomēr nav pierādījusi, ka šie reģionālie tiesību akti reglamentē ne tikai atsevišķus virvas un to apsaimniekošanas aspektus un ka tie ir uzskatāmi par saskaņotu tiesisko regulējumu, kas attiecas uz virvas apsaimniekošanu Atkritumu direktīvas 1. panta d) punkta nozīmē un nodrošina šai direktīvai līdzvērtīgu vides aizsardzības līmeni. Spānijas valdība būtībā arī neapstrīdēja Komisijas detalizēto pētījumu, kurš ļāva tai secināt, ka norādītajam Katalonijas tiesiskajam regulējumam — arī kopumā vērtējot — salīdzinājumā ar Atkritumu direktīvu ir dažādi trūkumi. Turklāt Spānijas valdība ir atsaukusies tikai uz tādu Katalonijas tiesisko regulējumu, kas attiecas uz vircu, bet ne uz dzīvnieku liķiem.

45. Uzskatu, ka tas pats attiecas arī uz Spānijas likumu Nr. 10/1998 par atkritumiem, uz kuru Spānijas valdība atsaucās šajā lietā un attiecībā uz kuru šī valdība apgalvo, ka tas ir piemērojams pakārtoti. Saskaņā ar Spānijas valdības sniegtajiem argumentiem ir jāsecina, ka šis likums paredz, ka atkritumu apsaimniekošana notiek tikai saskaņā ar Nitrātu direktīvu un tās transponēšanai pieņemtajiem tiesību aktiem un ka tas neparedz atļaujas izsniegšanas procedūru, kā to paredz Atkritumu direktīva, kas ir piemērojama lauku mēslošanai ar vircu.

48. Neatkarīgi no tā kopumā ir jānorāda, ka Spānijas valdība ir norādījusi, ka — pretēji Atkritumu direktīvā paredzētajai kvalifikāci-

²⁶ — Skat. secinājumus lietā C-416/02, 52.–57. punkts.

jai, kā jau norādīju iepriekš²⁷ — valsts tiesību aktos virca netiek uzskatīta par atkritumiem, tādējādi ir apšaubāms, vai valsts tiesību aktos vispār ir reglamentēta vircas kā atkritumu “apsaimniekošana”.

C — *Par Atkritumu direktīvas 4., 9. un 13. panta pārkāpumu*

49. Līdz ar to nobeigumā ir jāsecina, ka šajā lietā nepastāv ne īpaši Kopienu tiesību akti, ne īpaši valsts tiesību akti — kas būtu spēkā vai nu Kopienā vai valstī — kas saturiski atbilstu Atkritumu direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļas prasībām.

51. Saistībā ar šo pamatu Komisija pārmet Spānijas Karalistei, ka tā attiecībā uz Baiksteras apgabālā esošajām cūkkopības saimniecībām nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumus, kurus tai uzliek Atkritumu direktīvas 4., 9. un 13. pants.

52. Attiecībā uz šo pienākumu saturu Atkritumu direktīvas 4. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, ka atkritumi tiek reģenerēti vai apglabāti, neapdraudot cilvēku veselību un nenodarot kaitējumu videi (pirmā daļa). Dalībvalstīm it īpaši ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai aizliegtu atkritumu nekontrolētu izmešanu un izgāšanu (otrā daļa).

50. Līdz ar to izņēmuma noteikums, kas paredzēts Atkritumu direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, šajā gadījumā nav piemērojams. Attiecīgi nevajag sīkāk aplūkot Komisijas argumentus, ka ir nepieciešams mainīt spriedumu lietā *Avesta-Polarit Chrome*, lai tikai Kopienu tiesiskais regulējums būtu uzskatāms par “citiem normatīvajiem aktiem” šī izņēmuma noteikuma nozīmē.

53. Lai varētu sasniegt šī panta mērķus, visiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar atkritumu apglabāšanu, saskaņā ar Atkritumu direktīvas 9. pantu ir obligāti jāsaņem atļauja, un šīs pašas direktīvas 13. pants nosaka, ka tajos ir jāveic regulāras pārbaudes.

54. Attiecībā uz to, vai Spānijas Karaliste ir veikusi nepieciešamos pasākumus šo pienākumu izpildei, vispirms ir jāsecina, ka

27 — Skat. šo secinājumu 28. un turpmākos punktus.

Spānijas valdība nav apstrīdējusi Komisijas apgalvojumu, ka Baiksteras apgabalā esošajās — apmēram 200 — cūkkopības saimniecībās rodas liels daudzums vircas, kā arī dzīvnieku liķu. Nav apstrīdams arī, ka virkne mērījumu rezultātu pierāda, ka Baiksteras apgabala gruntsūdenī ir augsta nitrātu koncentrācija, un nav apšaubāms, ka šis nitrātu izraisītais piesārņojums ir saistīts ar cūkkopības saimniecību darbību.

57. Spānijas valdība šos secinājumus neapstrīdēja, bet norādīja, ka kopš tā laika ir veikti vairāki pasākumi saimniecību stāvokļa legalizācijai, kā arī dažādas pārbaudes, kuru rezultātā ir piemēroti sodi. Manuprāt, ar to nepietiek, lai — vismaz dienā, kura ir jāņem vērā, veicot izvērtēšanu, — atspēkotu apsūdzību par to pienākumu neizpildi, kas ir saistīti ar atļaujas saņemšanu un (regulārām) pārbaudēm.

55. Manuprāt, acīmredzams ir tas, ka cūkkopības saimniecību radītie atkritumi attiecīgajā laika posmā nav tikuši apglabāti cilvēku veselībai vai videi nekaitīgā veidā. Par to liecina arī tas, ka saskaņā ar Spānijas valdības sniegto informāciju nepieciešamās darbības vai iekārtas atkritumu apglabāšanai daļēji vēl tikai tiek plānotas vai tiek uzstādītas.

58. Ņemot vērā šos secinājumus, neuzskatu, ka attiecībā uz Baiksteras apgabalā esošajām cūkkopības saimniecībām Spānijas Karaliste ir veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumus, kurus tai uzliek Atkritumu direktīvas 4., 9. un 13. pants.

59. Līdz ar to secinu, ka pirmais prasības pamats ir pamatots.

VI — Par Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas pārkāpumiem

A — *Lietas dalībnieku galvenie argumenti*

56. Pamatojoties uz Spānijas valdības iesniegtajiem dokumentiem, Komisija ir konstatējusi arī, ka dienā, kura ir jāņem vērā, lai izvērtētu, vai pastāv Līguma pārkāpums, lielākajai daļai konkrēto cūkkopības saimniecību nebija atļaujas un līdz minētajai dienai tajās nebija veiktas regulāras pārbaudes.

60. Izvirzot otro prasības pamatu, *Komisija* pārmet Spānijas Karalistei, ka, pirms kon-

krēto cūkkopības saimniecību izveidošanas vai vēlākas to pārbūves neveicot ietekmes uz vidi novērtējumu, tā ir pārkāpusi Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas 2. pantu un 4. panta 2. punktu tās sākotnējā redakcijā vai redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 97/11.

61. Tā norāda, ka izvērtēšanas pilnvaras, kas minēto direktīvu 4. panta 2. punktā dalībvalstīm ir piešķirtas, lai noteiktu II pielikumā uzskaitītos projektus, attiecībā uz kuriem ir jāveic novērtējums, nedod dalībvalstīm tiesības vispārīgi un galīgi atbrīvot no pienākuma novērtēt vienu vai vairākus II pielikumā paredzētu projektu veidus. Tām piešķirtās izvērtēšanas pilnvaras tieši pretēji ierobežo pienākums novērtēt visu to projektu ietekmi, kas varētu būtiski ietekmēt vidi, it īpaši ņemot vērā to raksturu, apjomu vai to izpildes vietu.

62. Saskaņā ar iepriekš minēto Komisija uzskata, ka vairumā no konkrētajām cūkkopības saimniecībām, ņemot vērā to negatīvo ietekmi uz vidi, it īpaši ūdeņu piesārņojumu un sliktas smakas, šo saimniecību izmēru un straujo cūkkopības saimniecību skaita palielināšanos attiecīgajā reģionā, kā arī to atrašanās apgabalā, ko pašas Spānijas iestādes atzinušas par tādu, kas pakļauts piesārņojuma riskam atbilstoši Nitrātu direktīvai, bija jāveic iepriekšējs ietekmes uz vidi

novērtējums. Savā atbildes vēstulē uz argumentēto atzinumu Spānijas valdība būtībā atzina, ka šajā lietā iesaistītajās cūkkopības saimniecībās pirms to izveidošanas vai paplašināšanās netika veikts iepriekšējs ietekmes uz vidi novērtējums.

63. *Spānijas valdība* apstrīd šī pamata pieņemamību, jo Komisija nav precizējusi, kura no Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas redakcijām ir pārkāpta.

64. Pakārtoti tā apgalvo, ka šis pamats nav pamatots, un norāda, ka laika posmā no 2000. līdz 2003. gadam Baiksteras apgabalā esošās cūkkopības saimniecības iesniedza divpadsmit projektus, lai tos apstiprinātu un lai veiktu to ietekmes uz vidi novērtējumu, un deviņi no šiem projektiem bija saistīti ar jau pastāvošu saimniecību stāvokļa legalizāciju. Tādējādi tikai trīs no šiem projektiem faktiski bija saistīti ar lopkopības saimniecību darbības paplašināšanu; četri no šiem projektiem tika noraidīti.

65. Komisija uzsver, ka Spānijas Karaliste ir pārkāpusi Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu gan tās sākotnējā, gan ar Direktīvu 97/11 grozītajā redakcijā atkarībā no datuma, kurā attiecīgās cūkkopības saimniecības tika izveidotas vai paplašinātas. Līdz ar to iebildums ir pietiekami precīzs un pieņē-

mams. Attiecībā uz Spānijas valdības argumentiem pēc būtības Komisija norāda, ka ietekmes uz vidi novērtējums katrā ziņā bija jāveic pirms attiecīgo cūkkopības saimniecību izveidošanas vai paplašināšanas.

68. Pietiekami pārlicinoši var secināt tikai, ka attiecībā uz lielāko daļu no Baiksteras apgabālā esošajām konkrētajām cūkkopības saimniecībām nav veikts ietekmes uz vidi novērtējums. Taču nebūt nav pierādīts, ņemot vērā kādus aspektus vai cik lielā mērā Spānijas Karalistei pašai bija pienākums konkrētajās cūkkopības saimniecībās vai daļā no tām, ņemot vērā to veidu, izmēru vai atrašanās vietu, saskaņā ar Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas 4. panta 2. punktu tās sākotnējā redakcijā vai redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 97/11, veikt šādu novērtējumu.

B — Vērtējums

66. To pašu iemeslu dēļ, kas tika izklāstīti attiecībā uz iebildumu par nepieņemamību, kurš līdzīgu iemeslu dēļ tika izvirzīts lietā C-416/02, uzskatu, ka šis pamats ir pieņemams arī šajā lietā un ka jautājumi par pienākumu neizpildes dienu un attiecīgās Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas redakcijas piemērošanu ir jāizskata, izvērtējot to lietu pēc būtības²⁸.

69. Tāpat arī nav nekādas informācijas par to, kad konkrētās saimniecības tika izveidotas vai paplašinātas un vai vispār ir veikta paplašināšanās, un kādā apmērā tā ir notikusi. Līdz ar to arī nav iespējams pietiekami precīzi noteikt, vai un cik lielā mērā Spānijas Karaliste ir pārkāpusi Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu tās sākotnējā vai ar Direktīvu 97/11 grozītajā redakcijā.

67. Attiecībā uz pamatotību neuzskatu, ka šajā lietā Komisija Tiesai ir sniegusi visu informāciju, kas bija vajadzīga, lai tā pietiekami pārlicinoši varētu lemt par norādītā Līguma pārkāpuma esamību.

70. Līdz ar to, ja norādītajam Līguma pārkāpumam tiktu izvirzīts šāds pamatojums, tas būtu galvenokārt pamatots ar vienkāršiem pieņēmumiem. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka Komisijai ir jāiesniedz Tiesai visi pierādījumi, kas vajadzīgi, lai tā varētu pārbaudīt, vai pastāv Līguma neiz-

28 — Skat. secinājumus lietā C-416/02, 79.–85. punkts.

pilde, un tā nedrīkst pamatoties uz jebkādiem pieņēmumiem²⁹.

71. Pamatojoties uz iepriekš minēto, uzskatu, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

VII — Par Gruntsūdeņu direktīvas pārka-pumiem

A — *Lietas dalībnieku galvenie argumenti*

72. Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste ir pārkāpusi Gruntsūdeņu direktīvas 3. panta b) punktu, 5. panta 1. punktu un 7. pantu, jo apgabalā, kurā atrodas konkrētās cūkkopības saimniecības, iepriekš nav veikusi hidroģeoloģisko izpēti.

73. Hidroģeoloģisko izpēti vajadzēja veikt tāpēc, ka konkrētajās cūkkopības saimniecībās bija notikusi nekontrolēta virscas novadišana vidē, ko apliecina arī Spānijas iestāžu

29 — 1982. gada 25. maija spriedums lietā 96/81 Komisija/Nīderlande (*Recueil*, I-1791. lpp., 6. punkts), 2003. gada 26. jūnija spriedums lietā C-404/00 Komisija/Spānija (*Recueil*, I-6695. lpp., 26. punkts) un 2003. gada 6. novembra spriedums lietā C-434/01 Komisija/Apvienotā Karaliste (*Recueil*, I-13239. lpp., 21. punkts).

veiktie soda piemērošanas pasākumi. Komisija norāda arī uz virscas rezultātā radīto — dažos gadījumos pat lielo — nitrātu piesārņojumu, ko apstiprina vairākas Spānijas valdības atzītas pārbaudes un apliecina arī vairāku analīžu rezultāti. Komisija uzskata, ka nitrāti Gruntsūdeņu direktīvas nozīmē ir uzskatāmi par bīstamām vielām, jo uz tiem attiecas šīs direktīvas pielikuma II saraksta 3. punkts.

74. Turpretim *Spānijas valdība* savukārt norāda, ka valsts iestādēm būtu vajadzējis veikt hidroģeoloģisko nosacījumu izpēti, veicot lauksaimnieciskas izcelsmes nitrātu rašanās novēršanas pasākumus, pamatojoties uz Nitrātu direktīvu.

75. Turklāt tā norāda, ka pa šo laiku jau ir veikti nozīmīgi pasākumi, lai samazinātu nitrātu koncentrāciju, kas vairumā gadījumu ir arī izdevies.

B — *Vērtējums*

76. Saskaņā ar Gruntsūdeņu direktīvas 3. panta b) punktu dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai ierobežotu šīs direktīvas pielikuma II sarakstā norādīto vielu novadišanu gruntsūdeņos, tādējādi izvairoties no šo ūdeņu piesārņošanas ar šīm vielām. Lai izpildītu šo pienākumu, dalībvalstīm pirms “šo vielu apglabāšanas vai uzglabāšanas to vēlākai apglabāšanai, kas var izraisīt to netiešu novadišanu gruntsūdeņos”

ir jāveic pārbaude. Veicot šo iepriekšējo pārbaudi saskaņā ar minētās direktīvas 7. pantu, ir jāveic arī hidroģeoloģiskā izpēte.

Gruntsūdeņu direktīvas 5. panta 1. punkta pirmā teikuma otrā ievilkuma nozīmē³¹.

77. Šajā lietā Komisija ir pamatojusies tikai uz attiecīgā apgabala ūdeņu piesārņojumu ar nitrātiem. Tā nav norādījusi, ka iespējamais gruntsūdeņu piesārņojums ar nitrātiem ir radies nevis no virscas izmantošanas uz laukiem, bet gan kādā citā veidā.

80. Līdz ar to — līdzīgi kā norādīju secinājumos lietā C-416/02 — uzskatu, ka Gruntsūdeņu direktīva nav piemērojama šajā lietā³² un ka attiecīgi Komisijas izvirzītais iebildums, kas pamatots ar minētās direktīvas neizpildi, jo netika veikta hidroģeoloģiskā izpēte, nav pamatots, tādēļ nav jāizskata jautājums par dažādu Spānijas valdības norādīto hidroģeoloģisko pētījumu nozīmi.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uzskatu, ka trešais pamats nav pamatots un ka tas ir jānoraida.

78. Kā jau norādīju secinājumos lietā C-416/02, pirmkārt, nitrātus nevar uzskatīt par bistamu vielu Gruntsūdeņu direktīvas II saraksta nozīmē³⁰.

VIII — Par Dzeramā ūdens direktīvas pārkāpumiem

A — *Lietas dalībnieku galvenie argumenti*

79. Otrkārt, es norādīju, ka virscas izmantošana lauku mēslošanai kopumā nav uzskatāma par "pasākumu [...] šo vielu likvidēšanai, kas [...] izraisītu netiešu novadīšanu vidē"

81. *Komisija* uzskata, ka Spānijas iestādes ir pārkāpušas Dzeramā ūdens direktīvas 7. pan-

30 — Skat. secinājumus lietā C-416/02, 110.–116. punkts.

31 — Turpat, 117.–121. punkts.

32 — Turpat, 122. punkts.

ta 6. punktu, jo nav veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai attiecīgajā apgabalā esošais lietošanai pārtikā paredzētais ūdens atbilstu minētās direktīvas 7. panta 1. punkta prasībām. Nitrātu koncentrācija ievērojami pārsniedza Dzeramā ūdens direktīvas I pielikuma C daļā noteikto pieļaujamo nitrātu daudzumu, proti, maksimālo nitrātu koncentrāciju 50 mg/l. Komisija iebildumus pamato ar virkni iegūto paraugu un to, ka Spānijas iestādes ir atzinušas, ka šī maksimālā robeža bija pārsniegta vairākās Baiksteras reģiona apdzīvotajās vietās. Komisija norāda, ka Dzeramā ūdens direktīva uzliek dalībvalstīm pienākumu sasniegt konkrētu rezultātu.

82. *Spānijas valdība* neapstrīd, ka dažu pagastu ūdens piegādes tīklā ir pārsniegta maksimālā pieļaujamā nitrātu koncentrācija. Tā norāda, ka kopš tā laika šī koncentrācija atsevišķās vietās ir būtiski samazinājusies. Turklāt Spānijas iestādes uzskata, ka tika veikts vienīgais šobrīd iespējamais pasākums, lai īstenotu Dzeramā ūdens direktīvas mērķi, proti, iedzīvotājiem tika sniegta atbilstoša informācija par pārtikai paredzētā ūdens lietošanu.

B — Vērtējums

83. Saskaņā ar Dzeramā ūdens direktīvas 7. panta 6. punktu dalībvalstīm ir jāveic visi

pasākumi, kas vajadzīgi, lai netiktu pārsniegtas I pielikumā noteiktās maksimālās robežvērtības.

84. Spānijas valdība neapstrīd, ka attiecīgajā dienā, proti, dienā, kurā beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš, nitrātu koncentrācija, kas noteikta vairākās attiecīgā apgabala mērīšanas stacijās, pārsniedza I pielikumā noteikto maksimālo robežvērtību 50 mg/l apmērā, taču tā norāda, ka šobrīd cenšas veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu nitrātu koncentrāciju.

85. Kā jau Tiesa ir atzinusi, Dzeramā ūdens direktīvas izpilde nav saistīta ar dalībvalsts centieniem uzlabot dzeramā ūdens kvalitāti savā teritorijā. Direktīvas 80/778 7. panta 6. punkts uzliek dalībvalstīm nevis vienkāršu pienākumu ievērot rūpību, bet gan pienākumu sasniegt konkrētu rezultātu³³.

86. Līdz ar to ir jāsecina, ka Komisijas iebildumi ir pamatoti un Spānijas Karaliste ir pārkāpusi Dzeramā ūdens direktīvas

33 — 2002. gada 14. novembra spriedums lietā C-316/00 Komisija/Irija (*Recueil*, I-10527. lpp., 37. un turpmākie punkti) un 1992. gada 25. novembra spriedums lietā C-337/89 Komisija/Apvienotā Karaliste (*Recueil*, I-6103. lpp., 21. un turpmākie punkti).

7. panta 6. punktu, jo vairākos sabiedriskajos ūdens piegādes tīklos Baiksteras apgabalā ir pārsniegta saskaņā ar minēto direktīvu maksimāli pieļaujamā nitrātu koncentrācija.

IX — Tiesāšanās izdevumi

87. Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 3. punktu, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs vai ja pastāv izņēmuma apstākļi, Tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tā kā abām lietas dalībniecēm spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs un, ņemot vērā sniegto argumentu pamatotību vai drīzāk nepamatotību, iesaku Tiesai līdzīgi kā lietā C-416/02 nolemt, ka abas lietas dalībnieces sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Līdz ar to ceturtais pamats ir pamatots.

X — Secinājumi

88. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, iesaku Tiesai

1) atzīt, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Līgums, jo:

— nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumus, ko tai uzliek 4., 9. un 13. pants Padomes 1975. gada 15. jūlija direktīvā 75/442/EEK par

atkritumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 18. marta direktīvu 91/156/EEK, nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atkritumi no cūkkopības saimniecībām Baiksteras apgabalā, kas atrodas Heronas provincē, tiktu apglabāti vai reģenerēti, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi, vairākas no šīm saimniecībām nav saņēmušas atļauju, kas ir nepieciešama atbilstoši šai direktīvai, un šajās saimniecībās nav veiktas vajadzīgās periodiskās pārbaudes,

— vairākos sabiedriskajos ūdens piegādes tīklos Baiksteras apgabalā ir pārsniegta maksimālā pieļaujamā nitrātu koncentrācija, kas noteikta Padomes 1980. gada 15. jūlija direktīvas 80/778/EEK par lietošanai pārtikā paredzētā ūdens kvalitāti I pielikuma C daļas 20. punktā, pārkāpjot šīs direktīvas 7. panta 6. punktu;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai un Spānijas Karalistei savus tiesāšanās izdevumus segt pašām.